

| TRIBUNA

¿L'altra Andorra?

VÍCTOR NAUDI ZAMORA, PRESIDENT DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

L'entossudiment de Toni Martí de parlar de la "Nova Andorra" en cada un dels seus parlaments fa dies que em preocupa per no dir que em molesta.

Com em molesta que es transformi el nom dels rius Valires per les Valires; sempre s'ha dit, aquí i més avall fins a la confluència amb el riu Segre, el riu Valira, i ho he contrastat amb persones d'edat avançada.

Els referents són importants.

El meu país, el nostre país, no és una cosa que després d'un nou disseny i rentat de cara es pugui treure al mercat com si es tractés d'un nou producte per vendre, tal com fan les cases de cotxes.

Andorra, com a territori poblat pirinenc, existeix des de temps immemorables molt més enrere dels Pariatges. És evident que ha anat transformant-se, evolucionant, adaptant-se i forjant-se al llarg dels segles gràcies a l'esforç i la tenacitat dels seus habitants. Per això tots nosaltres, que tenim el privilegi de viure i participar en la seva evolució en el període de temps que ens toca viure, també tenim l'obligació de respectar i millorar l'evolució del nostre país per a les generacions futures.

Parlar d'una Nova Andorra em fa pensar que, per reciprocitat, equival a reconèixer que n'existeix una de vella i que substituïm la vella per la nova; deu ser allò de l'economia de mercat i el resultat d'un simple càlcul d'obsolescència.

Un país, més enllà del PIB, es valora per la seva història, i la nostra és molt llarga. Per tant podem parlar d'evolució, de transformació, però des del respecte al passat, que ens ha donat molt, i del qual sempre hem d'aprendre.

Governar és prendre decisions, però sobretot

prendre decisions anticipades en el temps per poder exercir les accions que hom cregui les més encertades per encarar el futur amb garanties d'èxit per al conjunt de tots els ciutadans i ciutadanes, i no d'uns quants.

Sembla que la "Nova Andorra" d'Antoni Martí vol dir:

– que la xifra d'aturats es manté propera al miler;

– que el poder adquisitiu de les famílies disminueix any rere any;

– que no s'acaba de tancar l'aplicació de l'IRPF per disposar d'una fiscalitat justa i que vetlli per mantenir un diferencial comercial atractiu amb el nostre entorn;

– que el resultat dels procediments per encarar les reformes de la CASS i de les jubilacions dels funcionaris, de moment l'únic que ha aconseguit és fracturar la cohesió social,

– que les modificacions legislatives saltejades relatives a l'obertura estrangera i les rebaixes fetes a mida per alguns comuns sobre el valor de la cessió econòmica del sòl només fan que augmentar la inseguretats jurídica, que espanta qualsevol inversor seriós.

He de constatar que les grans reformes promeses per millorar l'economia no estan donant els resultats esperats, per això cada dia que passa, i quan ja s'encara la fase final d'aquesta legislatura, dubto que el Govern de l'àmplia majoria sàpiga on va. Ha estat i encara és un Govern totalment desorientat.

D'Andorra només en tenim una –ni la "nova" ni la "vella"–, la nostra Andorra, i entre tots l'hem de cuidar.